

сорок. "Вж: Кисьов, Ал. Цит.съч., с.43.; **8. Недев, Н.** Освободителни войни, 1877-1878, 1885, 1912-1913, 1915-1918 год.- 1929, С., с.210; България..., с.83; Пеев, П., Цит.съч., с.61-69; Кисьов, Ал., Цит.съч., с.20-26; Вуйчев, С., Боят при Кочмар-Карапелит., Нашата конница, 1935, № 2, с.3-5; Чолов, П., Цит.съч., с.40-44; **9. Седев, Н.**, Освободителни..., с.210; България..., с.85-87; Пеев, П., Цит.съч., с.77-83; Кисьов, Ал.Цит.съч., с.36-42; Генов, С., Боят на Конната дивизия при Добрич на 7.IX.1916 г., Кавалерийска мисъл, 1937, № 2, с.109-125; Кантарджиев, Т., Добричката епопея.С., 1931; Чолов, П., Цит.съч., с.47-51.; **10. Недев, Н.**, България..., с.93-94; Кулишев, Н., Ротмистър Г.Д-р Л.Золотович, Нашата конница, 1921, № 6, с.11; Пеев, П., Цит.съч., с.83-97; Кисьов, Ал., Цит.съч., с.75-137; Чолов, П., Цит.съч., с.59-73; **11.** Неправилно е посочено, че фортификационната линия опира на брега на р. Дунав при гр. Хърсово - селище, разположено далеч на север от посочената позиция. Вж. Недев, Н., Цит.съч., с.210/ тази грешка се повтаря от всички по-късни автори/; **12. Недев, Н.**, България..., с.98-99; Михлюзов, Н., Исторически преглед..., с.219; Пеев, П., Цит.съч., с.97-103; Чолов, П., Цит.съч., с.73-76; Панайотов, Л., България в борба за своята свобода и обединение, 2, Сб. Тринадесет века в мир и бран, С., 1980, с.110.; **13. Недев, Н.**, Освободителни..., с.211; България..., с.99; Пеев, П., Цит.съч., с.103-105; Кисьов, Ал. Цит.съч., с.152-169; Бронзов, П., Генерал Иван Колев при Тара Верди. Нашата конница, 1932, № 4, с.3-5; Чолов, П., Цит. съч., с.73-76.; **14. Недев, Н.**, България..., с.99.; **15. Недев, Н.**, Освободителни..., с.211; България..., с.101-111; Пеев, П., Цит.съч., с.106; Кисьов, Ал. Цит.съч., с.169-195 и с.230-263; Чолов, П., Цит.съч., с.84.; **16. Кисьов, Ал.** Цит.съч., с.267.; **17.** Втора конна дивизия, на която генерал Колев косвено е началник/като главен инспектор на конницата/на 8.X.1916 год. удържа блестяща победа на Битолския фронт - югоизточно от гр. Битоля над френските войски / особени заслуги за това има 7-ми конен полк/; **18. Пеев, П.**, Цит.съч., с.97 и с.106.; **19. Чолов, П.**, Цит.съч., с.89.; **20.** В сражението при Курт бунар по свой почин, с личния ординарец - мл.подофицер Ат. Гълъбов и 7-8 кавалеристи, генерал Колев застига, напада и пленява румънска полурота. Вж. Чолов, П., Цит.съч., с.39; Кисьов, Ал., Цит.съч., с.20.; **21.** Крайно изтощен нервно и физически, непосредствено след края на военната кампания в Добруджа, генерал Колев заболява тежко и умира на 29.VII.1917 год. в санаториум в гр. Виена. Вж. Чолов, П., Цит.съч., с.93.; **22. Тончев, Т.**, Храбростта на България, С., Военно издателство, 1981, с.216. Вж за него Босилков, Л., Спомени за генерал Колев. - Нашата конница, 1929, № 1, с. 20-21; Николаев, Н., Генерал-лейтенант Колев. - Нашата конница, 1937, № 2.

БЪЛГАРСКАТА ПРЕДОСВОБОЖДЕНСКА ЕМИГРАЦИЯ В ЧЕХИЯ И РАЗВИТИЕТО НА НАШАТА ФОЛКЛОРИСТИКА

Владимир Пенчев

Добре известен е фактът, че заедно с Русия, балканските страни и Западна Европа, чешките земи са една от люлките на предосвободенската ни просвета. На практика чешките учебни заведения изиграват значителна и неоспорима роля във формирането на българската интелигенция през Възраждането.

Нещо повече, техните възпитаници не само участват активно в националноос-